

Arrest

nr. 48 278 van 20 september 2010
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 14 juni 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Gezien beide bestreden beslissingen op dezelfde motieven steunen, waartegen verzoekers hetzelfde middel hebben aangevoerd en gezien verweerder zijn nota met opmerkingen tegen beide beroepen samen heeft gericht, is het aangewezen om beide beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten teneinde een goede rechtsbedeling te verzekeren.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 13 februari 2010 het Rijk binnen en dienden op 15 februari 2010 een asielaanvraag in. Op 28 mei 2010 werd voor allebei een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

2.2. De bestreden beslissing van verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Macedonische staatsburger te zijn, van Roma-origine, en afkomstig uit de gemeente Gostivar. Op 10 juli 1997 beëindigde u uw legerdienst en op dezelfde dag begon er in Gostivar een gewapende opstand van etnische Albanezen. Twee dagen later kwamen drie Albanezen u thuis opzoeken. Ze vroegen u om lid te worden van het UÇK (het etnisch Albanese Nationaal Bevrijdingsleger). U weigerde dit. Enkele uren later kwamen er dan twee personen van de Macedonische politie die u vroegen om als reservist de politie te versterken. U voelde zich verplicht om dit te doen en gedurende negen maanden maakte u deel uit van de Macedonische politie. Op 19 juli 1997 bent u wettelijk gehuwd met Ajten (Jasharovska) Hajdari (O.V. 6.578.264). Na het einde van de opstand namen de Albanezen in uw wijk het u kwalijk dat u aan Macedonische zijde gestreden had en vanaf dan werd u op straat dikwijls bedreigd door Albanezen. Na een tijdje werd u altijd door dezelfde drie Albanezen gevisieerd. Ze beledigden u en scholden u uit. Soms sloegen ze u ook in het gezicht. Tijdens het gewapende conflict in Macedonië in 2001 verbleef u samen met uw gezin gedurende drie maanden in Servië. Ook na uw terugkeer bleven deze drie Albanezen u lastigvallen en bedreigen. U bent ongeveer vijf of zes keer naar het politiebureau gegaan om klacht tegen deze personen in te dienen, maar de politie wilde u nooit helpen. Toen uw echtgenote in 2007 op een keer naar de markt ging waar jullie een stand hadden van textiel, stopte er naast haar een wagen met drie mannen in. Ze spotten uw echtgenote een spray in het gezicht, waarna ze het bewustzijn verloor. Toen uw echtgenote bijkwam, bevond ze zich in een verlaten huis en waren haar kleren gescheurd. Eén van de mannen lag op uw echtgenote en sloeg haar vervolgens met een metalen voorwerp op het hoofd zodat ze opnieuw het bewustzijn verloor. Daarna brachten ze uw echtgenote terug naar de plaats van waar ze haar hadden meegenomen. Uw echtgenote ging naar huis en belde u op om te zeggen dat u onmiddellijk moest komen. U bevond zich op dat moment op de markt en wist niet wat er gebeurd was. Toen u thuiskwam, vertelde uw echtgenote u dat ze verkracht was. U was er zeker van dat het dezelfde drie Albanezen geweest waren. Een uur later gingen jullie samen naar het politiebureau, maar de politie wilde jullie niet helpen. Ze stelde niets te kunnen doen. U ging vervolgens met uw echtgenote naar het staatsziekenhuis. De artsen onderzochten uw echtgenote wel, maar ze zeiden dat het niet ernstig was. Uw echtgenote kreeg ook geen medisch attest ter staving van haar verwondingen. Ze ontving enkel een geneesmiddelenvoorschrift. Op een middag in oktober 2009 werd u door voornoemde drie Albanezen zwaar geslagen toen u van thuis vertrokken was om naar de markt te gaan. Ze dreigden er ook mee om uw dochter te verkrachten. U ging naar het staatsziekenhuis in Gostivar om uw verwondingen te laten verzorgen. Een Albanese arts aan wie u vertelde wat u was overkomen, lachte u uit en liet uw verwondingen verzorgen door enkele verpleegsters. Uw moeder en uw echtgenote moesten u thuis verder verzorgen omdat deze verpleegsters uw verwondingen niet goed behandeld hadden. Drie dagen later ging u naar het politiebureau om een klacht in te dienen tegen de drie Albanezen. De politie wilde u niet helpen en stuurde u weg. Na de afschaffing van de visumplicht voor Macedoniërs die naar Europa wensen te reizen, besloot u om het land te verlaten. U vertrok in februari 2010 samen met uw echtgenote en jullie drie minderjarige kinderen met de bus naar België. U kwam in België aan op 13 februari 2010 en vroeg op 15 februari 2010 asiel aan. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw paspoort, uitgereikt op 01/02/2010 te Gostivar, uw Macedonische huwelijksakte, uitgereikt op 07/05/2008 te Gostivar, uw internationale huwelijksakte, uitgereikt op 25/10/2004 te Gostivar, uw internationale geboorteakte, uitgereikt op 25/10/2004 te Gostivar en uw militaire boekje uitgereikt, op 15/10/1996 te Gostivar.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u uw militaire dienstplicht beëindigde op 10 juli 1997 en er op die dag een opstand van de etnische Albanezen in Gostivar was begonnen. Twee dagen later zouden etnische Albanezen naar uw woning zijn gekomen met het verzoek u bij het UÇK aan te sluiten, hetgeen u weigerde. Enkele uren nadien zou de Macedonische politie naar uw woning zijn gekomen met het verzoek u als reservist bij de politie aan te sluiten, hetgeen u wel zou hebben gedaan. Sindsdien en dit onafgebroken tot oktober 2009, zou u problemen hebben gehad met drie etnische Albanezen omwille van uw weigering zich bij het UÇK aan te sluiten en wegens uw besluit als reservist bij de Macedonische politie te werken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010 pp. 3-4). U legde ter staving van uw

asielrelaas uw militaire boekje neer, waaruit volgens u moet blijken dat u uw legerdienst op 10 juli 1997 heeft beëindigd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010 p. 3). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat volgens uw militaire boekje uw legerdienst pas op 13 juli 1997 was beëindigd, met andere woorden drie dagen na de door u aangehaalde opstand van 10 juli 1997 te Gostivar en een dag na het door u beweerde bezoek van het UÇK en de Macedonische politie aan uw woning. Overigens dient toegevoegd dat de door u aangehaalde opstand volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, op 9 juli 1997 begon. Bovendien dient hierbij nog opgemerkt te worden dat het Macedonische UÇK pas in de herfst van 1999 werd opgericht. In juli 1997 was van het UÇK in Macedonië (het Nationaal Bevrijdingsleger) nog niet de minste sprake. Gelet op bovenstaande vaststellingen, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnd.

Mocht uw relaas geloofwaardig zijn, quod non, heeft u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met de drie Albanezen geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u meerdere keren naar het politiebureau in Gostivar bent gegaan om klacht in te dienen tegen de drie Albanezen, maar dat de politieagenten daar elke keer weigerden om u te helpen en u wegstuurden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, pp. 5-6). U hebt echter nagelaten om beroep te doen op de andere mogelijkheden tot bescherming die er in Macedonië voorhanden zijn. Zo hebt u zich niet tot andere en/of hogere politionele en gerechtelijke instanties gewend om klacht in te dienen of beroep te doen op hun bescherming. U hebt ook geen advocaat geraadpleegd. U beweerde dat dit geen zin had, omdat u door de politie geminacht werd en bovendien had u ook geen documenten gekregen, noch van de politie noch van het ziekenhuis, die uw verklaringen konden staven. Verder verklaarde u geen beroep gedaan te hebben op de Ombudsman of op de in Macedonië aanwezige NGO's die opkomen voor de mensenrechten in het algemeen of voor Roma-rechten in het bijzonder. U ging ervan uit dat dergelijke instanties of organisaties u niet konden helpen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, pp. 5-7). Deze verklaringen zijn echter loutere veronderstellingen van uwentwege die niet gebaseerd zijn op enig objectief gegeven. Van een asielzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij in eerste instantie, alvorens internationale bescherming in te roepen, alle redelijke middelen tot het verkrijgen van hulp of bescherming in het land van herkomst uitput. Bovendien verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gehad met de Macedonische autoriteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, p. 7).

Verder zijn uw verklaringen ook moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politioneel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politioneel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficieren ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Commission for Prevention of Corruption" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft corruptie en machtsmisbruik door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Daarenboven hebt u niet aangetoond dat u zich niet elders in Macedonië, bijvoorbeeld in de gemeente Šuto Orizari waar de meerderheid van de bewoners Roma zijn en waar zelfs de burgemeester van Roma-origine is, kon vestigen om uw problemen met de drie Albanezen te vermijden of te ontlopen. U verklaarde immers dat u altijd met dezelfde drie Albanezen problemen had. Deze problemen situeerden zich ook alleen te Gostivar (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, pp. 4, 7). Uw verklaring dat u zich niet elders in Macedonië kon vestigen omdat deze drie Albanezen u overal zullen terugvinden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, p. 7), is weinig overtuigend. U kon dan niet eens uitleggen op welke manier ze u zouden terugvinden, maar stelde enkel in algemene bewoordingen dat Albanezen toch overal hun netwerken hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, p. 7).

Tevens merkten zowel u (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, pp. 5-6) als uw echtgenote (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Hajdari Ajten, d.d. 23/04/2010, p. 4) enkele keren op dat de rechten van Roma in Macedonië in het algemeen genegeerd worden. Zo haalde u aan dat een bepaalde Albanese arts in het staatsziekenhuis te Gostivar u uitgelachen heeft nadat u geslagen was door de drie Albanezen. U stelde ook dat deze arts u geen medisch attest wilde geven ter staving van de verwondingen die u opgelopen had. Verder verklaarde u dat de verpleegsters in dat ziekenhuis uw verwondingen niet goed behandeld hadden. U hebt dan echter nagelaten om een andere arts te raadplegen of naar een ander ziekenhuis te gaan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, pp. 5-6). Nadat uw echtgenote zou zijn aangerand, zouden artsen in hetzelfde ziekenhuis haar onvoldoende onderzocht hebben en zou ze geen medisch attest ter staving van haar verwondingen hebben gekregen. U hebt toen geen enkele poging ondernomen om uw beklag te doen over de ongepaste houding van deze artsen. U stelde dat het geen zin had om te gaan klagen bij de directeur van het ziekenhuis omdat hij ook een Albanees is en hij u bijgevolg niet zou willen helpen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/04/2010, p. 7), wat een loutere bewering is die u niet met objectieve feiten of elementen kan staven. In verband met deze verklaringen kan nog worden opgemerkt dat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in

Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u in een dergelijke situatie verkeerde. U stelde immers in Macedonië behalve de problemen met de drie Albanezen, geen andere problemen te hebben gehad. U had geen problemen met de autoriteiten van uw land en evenmin had u economische problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d.23/04/2010, pp. 7-8).

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijke overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoomateriaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma ngo's, informatiecentra in de die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden. In het kader van de Decade of Roma Inclusion neemt de Macedonische overheid ook maatregelen om de toegang van Roma tot de gezondheidszorg te bevorderen. Zo organiseerde het Ministerie voor Gezondheid, in samenwerking met publieke gezondheidsinstellingen en ter uitvoering van haar programma "Gezondheid voor Iedereen", mobiele medische centra in gebieden waar vooral Roma wonen. Roma-patiënten kunnen bij deze mobiele centra terecht voor een medisch onderzoek. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma, in Macedonië. Tot slot kan nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. De algemene situatie voor de Roma in Macedonië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, uw Macedonische huwelijksakte, uw internationale huwelijksakte en uw internationale geboorteakte bevatten immers louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.3. Aangezien verzoekster haar asielaanvraag integraal steunt op de asielmotieven van haar man werd er wat haar betreft een volgbeslissing genomen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Het verzoekschrift wijst op “*artikel 3 EVRM*”; “*artikel 10 van het EG Verdrag*” en “*Het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

3.3. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Het volstaat dan ook niet louter te wijzen op wettelijke bepalingen en rechtsbeginselen zonder nader uit te werken hoe deze geschonden worden door de bestreden beslissing. Daar waar verzoeker zich beperkt tot het citeren in het aanhef van “*artikel 10 van het EG Verdrag*” is dit middel onontvankelijk.

3.4. Uit het verzoekschrift kan slechts worden afgeleid dat verzoeker de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden onderwerpt aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht. De overige aangevoerde schendingen zijn niet dienstig aangevoerd en onontvankelijk.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekers beweren hun land van herkomst te zijn ontvlucht omdat zij er problemen hadden met Albanezen, die hen bedreigden omdat verzoeker weigerde zich te engageren voor het UCK, maar hij daarentegen wel actief was geweest als reservist voor de Macedonische politie. Verzoekster steunt haar asielaanvraag geheel op de asielmotieven van haar man. De asielaanvragen werden afgewezen omdat het voorgehouden asielrelaas niet geobjectiveerd kan worden, verzoekers bovendien niet aannemelijk maken dat zij geen bescherming konden inroepen van de lokale autoriteiten noch dat er voor hen geen intern vluchtalternatief voorhanden was, en uit algemene informatie blijkt dat de algemene situatie in Macedonië, in het bijzonder voor de minderheden, positief evolueert. De verzoekende partijen volharden niettemin dat zij “*geenszins k(a)[u]n[nen] terugkeren*” naar Macedonië.

4.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

4.3. Verzoekers leggen geen documenten neer waaruit kan blijken dat zij Macedonië dienden te ontvluchten om redenen vervat in het Vluchtelingenverdrag. Verzoekers leggen geboorteakten,

paspoorten en huwelijksakten neer, alsook verzoekers legerboekje. Deze documenten tonen enkel hun identiteit aan en bewijzen dat verzoeker zijn militieverplichtingen nakwam, wat niet wordt betwijfeld door de CGVS en verder geen relevantie heeft naar hun asielmotieven toe.

4.4. Van kandidaat-vluchtelingen mag worden verwacht dat zij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen afleggen en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van hun vlucht uit hun land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeven, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De commissaris-generaal verwijt verzoekers terecht dat het asielrelaas niet geobjectiveerd kan worden, verzoekers verklaringen bleken immers strijdig te zijn zowel met de documenten die hij zelf neerlegde, als met algemene informatie toegevoegd aan het dossier. Verzoeker verklaarde immers dat er op 10 juli 1997 een opstand van etnische Albanezen uitbrak, dat hij diezelfde dag zijn militaire dienst beëindigde en dat twee dagen later hij niet inging op een verzoek van de UCK om zich bij hen aan te sluiten, maar hij daarentegen aan de slag ging als reservist bij de Macedonische politie. Uit zijn legerboekje blijkt echter dat hij pas op 13 juli 1997 zijn militaire dienst beëindigde en uit algemene informatie dat de opstand van etnische Albanezen op 9 juli 1997 uitbrak, en dat de UCK pas in de herfst van 1999 werd opgericht. Daargelaten dat verzoeker zich mogelijks kan vergissen van exacte datum aangaande de gebeurtenissen begin juli 1997, is het geheel niet ernstig dat hij verklaarde in 1997 benaderd te zijn geweest door de UCK, terwijl deze organisatie pas twee jaar later werd opgericht. Verzoekers betwisten noch weerleggen deze bevindingen die dan ook onverminderd overeind blijven.

4.5. Dergelijke flagrant foutieve verklaringen ontkennen dan ook de waarachtigheid van het asielrelaas alsook de daaruit afgeleide problemen van verzoekster. Immers verzoekers stelden uitdrukkelijk dat zij geen problemen hadden met de Macedonische autoriteiten maar enkel met drie Albanezen en dit omwille van verzoekers weigering in 1997 toe te treden tot de UCK (zie CGVS-verhoor eerste verzoeker p. 4 "*Waren het enkel die drie personen? Ja sinds 1997. Enkel die drie personen? Vooral die drie dan. Wat deden de andere dan? Die riepen gewoon beledigingen*"). Verzoekers relaas is dan ook strijdig met objectieve informatie. Aldus komen de ongestaafde bedreigingen en mishandelingen sedert 1997 als gevolg van de weigering tot deelname aan de UCK geheel verzonnen voor. Wat betreft de verkrachting van verzoekster dient ook daar te worden vastgesteld dat haar beweringen niet worden gestaafd. Het volstaat niet te beweren dat het medische personeel van de ziekenhuizen in Macedonië weigeren Roma te behandelen zonder dit minimaal te objectiveren. Verzoekers leggen hierover geen nuttige gegevens voor noch geven ze concreet aan wanneer, waar, bij welke dokter of verpleegster en in welk ziekenhuis medische verzorging geweigerd werd. Verzoekers blijven bij boude beweringen waaraan geen geloof kan worden gehecht.

4.6. Aangezien verzoekers uitdrukkelijk verklaren de Macedonische autoriteiten niet te vrezen en aangezien verzoekers problemen ongeloofwaardig zijn is niet aannemelijk dat ze nood hebben aan nationale bescherming voor de aangebrachte ongestaafde feiten. Aldus is de informatie inzake de situatie van de Roma in Macedonië (zie citaat uit het rapport van Amnesty International van september 2009) in casu niet relevant te meer nu verzoekers geen beroep deden op hun nationale autoriteiten en de lokale politie noch -en daargelaten de noodzakelijkheid- een eventueel intern vluchtalternatief hebben gezocht.

4.7. Ten slotte waar verzoekers wijzen op een "*verslag van...*" en menen dat "*de informatie waarover het CGVS beschikt, en dewelke het CGVS bijvoegt in het dossier [is] zéér algemeen, en dat het zeker niet kan opgaan tegen de zéér concrete informatie waarover verzoeker beschikt en dewelke verzoeker persoonlijk ervaren heeft in zijn land van herkomst*" dient te worden vastgesteld dat daargelaten dat deze informatie niet conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt aangevoerd, verzoekers zich beperken tot het kopiëren van enkele passages uit een artikel van Amnesty International. Daarbij wordt het artikel zelf niet neergelegd zodat de Raad niet kan verifiëren of de informatie correct wordt aangevoerd, noch kennis kan nemen van de andere bevindingen en globale conclusies en mogelijke nuanceringen. Hoe dan ook geenszins kan blijken dat Amnesty International van oordeel is dat de Roma in Macedonië systematisch vervolgd zouden worden in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Zoals hoger aangehaald is de oorzaak van verzoekers problemen, met name de weigering tot aansluiting bij het UCK in 1997, onmogelijk nu deze beweging toen niet bestond. Verzoekster voert ernstige maar geheel ongestaafde beweringen aan. Daarbij tonen verzoekers niet aan dat -in zoverre nodig, quod non- ze geen bescherming konden vinden in Macedonië te meer nu verzoeker bekend was met de politie die positief tegenover hem stonden aangezien de politie hem als reservist had aangesproken. Verzoekers tonen geen reëel risico op ernstige schade aan zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

5.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt verwezen naar wat boven wordt gesteld inzake een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

5.3. De verzoekende partijen tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK